

Kántor Zsolt

Jézus az írás és a szó

Jelölés, kitapintás

Minden szó tartozik valamely dologhoz.
Ha nem dolog volna az, amihez hozzárendelhető,
Akkor gondolat. Vagy épp egy személy.
Amire utal a jelölés és a közvetítés.
Ez a szavak munkavégzése.
Utalni valamire, ami e nélkül
A megnevezés nélkül némaságra
Lenne ítélve. A szó elbeszél valamit
A látható, tapintható világról.
Megállapítja, hogy létezését talált.
Talált lenni akarás. Rátapintás a pulzusra.
Az ujjbegy érzékeli, hogy ver a szív.
A szó lefogja ujjaival az adott akkordot
A nyelvnek, mint hangszernek forró húrjain.
A gyantával bevont húr a megszólalás pulzusa.
Vérér a hang, ami a szívhez vezet a lüktetést.
Ezek tehát az ujjbegyeknek kedves helyek.

23

Dolog, álom és szavak

A jelölő visszahúzódása

Kulcsár-Szabó Zoltánnak

Mintha nem volna anyaga a szónak.
Se a nyelvnek, amiből vétetett.
Gőz és pára minden mondat.
Jelentés nélküli jel. Ékezet.
Csak játszunk a színekkel, illatokkal.
Mintha valamit teremtenénk.

Olyan magabiztos a nem tudás.
Ahogy elképzeli, hogy tartja az ént.
Pedig valami valóságos indult el felém,
És biztos voltam, hogy szeretni akart.
De csak egyre távolodott a part.
Engem meg a felhő magához emelt.
Ihletforrássá változott a hely.
Nem elnyelni, hanem megérteni akart.

Műgond: menüpont

Peter Handke, a hálóőr

24

Thomas Mann definiálta, Garaczi felülírta.
Bodor Ádám bemutatta.
A lélek a pecsét, a személyiség,
Karakter azért, ahogy a csomagolást, a formát
A tartalomról mint kérget lehántja.
Szeretetlenben sütögeti az analizáltat.
Várni, hogy megjelenik a neki szóló jel.
Letudózni a reggelt a verandán,
Ülni a kősziklán s a lankán.
Ahogy rászáll a margarétára a poszméh.
Az est becsukódva zárja magába
Az ént, hogy boldoggá abálja.
Majd a hajnal kinyitja a kaput
Csupa Debussy, Chopin, s elszáll millió tabu,
A szorongás tűnik, és újra apokrif a rezignáció.
A forrás, a kút.
S az íróasztal, a mintázattá gyalult.